

# РЕШЕНИЕ

№ 341

гр. София, 14.01.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в**  
публично заседание на 12.12.2012 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова**

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8955** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на Р. Й. К., с адрес: [населено място], [улица], вх. 1, ет. 4, чрез упълномощения адв. М. Д., срещу Заповед № 7760 от 27.07.2012 г. на директора на Агенция „Митници”, с която на основание чл. 103, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е прекратено служебното й правоотношение.

Жалбоподателката счита, че се е явила да заеме длъжността в законоустановения срок от снабдяването й с препис от съдебното решение, с което е отменено незаконосъобразното й уволнение. От съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Претендира разноски.

Ответникът - директора на Агенция „Митници” - чрез. процесуалния си представител в съдебно заседание по делото, юрисконсулт Й. оспорва жалбата. Подробни съображения излага в представени писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с решение № 2254 от 11.05.2011 г. по адм.д. № 1188/2010 г. на Административен съд София – град е отменена заповед № 10209 от 16.12.2009 г. на Директора на Агенция „Митници”, с която е прекратено служебното

правоотношение на Р. К., поради съкращаване на длъжността „старши експерт” с ранг I младши в Регионална митническа дирекция – Р., Митница Р., на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Решението е влязло в сила на 02.07.2012 г., след като е било оставено в сила с решение № 9517 по адм.д. № 9679/2011 г. на ВАС – Пето отделение. С писмо рег. № 34/20/10 от 23.07.2012 г. К. е поискала от директора на Агенция „Митници” да бъде възстановена на работа на основание влязлото в сила съдебно решение, като е посочила, че Решение № 9517/2012 г. на ВАС било получено на 13.07.2012 г. чрез адв. М. Д..

Със заявление рег. № 34/20/30.07.2012 г. К. е уточнила във връзка с подаденото предходно заявление, че е получила препис от решението на АССГ на 13.07.2012 г., тъй като за издаването му в АССГ били необходими 7 дни. Посочила е, че счита че 14-дневният срок за явяването ѝ да заеме длъжността е започнал да тече от 13.07.2012 г., когато била узнала съдържанието на съдебното решение.

На 27.07.2012 г. е издадена оспорената в настоящото производство Заповед № 7760 от 27.07.2012 г., с която на основание чл. 103, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателката, считано от 23.7.2012 г., поради неявяването ѝ за заемане на предишната длъжност в срока по чл. 122, ал. 1 от ЗДСл. След преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, съдът приема от правна страна следното:  
По допустимостта на жалбата:

Оспорената заповед е връчена на Р. К. лично, видно от саморъчния подпис, положен върху приложения по делото екземпляр, на 06.08.2012 г. Жалбата срещу нея е постъпила чрез административния орган на 15.08.2012 г., в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна – адресат на заповедта, срещу акт, подлежащ на оспорване. Поради изложеното, жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК - дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – директора на Агенция „Митници”. Съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Следователно, по силата на посочената правна норма директорът на Агенция „Митници” в качеството му на орган по назначаването е компетентен да прекратява служебното правоотношение на държавните служители в ръководеното от него ведомство. Компетентността на директора на Агенция „Митници” произтича пряко и от разпоредбата на чл. 5, ал. 1, т. 5 от Устройствения правилник на Агенция „Митници” (обн. ДВ, бр. 100 от 15.12.2009 г.), където е отразено, че назначава държавните служители и прекратява служебните правоотношения с тях.

Съдът намира, че е спазена установената в чл. 108, ал. 1 от ЗДСл писмена форма на акта за прекратяване на служебното правоотношение, като в него изрично е посочено правното основание за прекратяване – чл. 103, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, придобитият ранг на

държавна служба – I младши.

Оспорената заповед е издадена при правилно тълкуване и приложение материалния закон. За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че са налице основанията на чл. 103, ал. 1, т. 2 от ЗДСл – предходна заповед за прекратяване на служебното правоотношение е била отменена и държавният служител не се е явил да заеме предишната длъжност в срока по чл. 122, ал. 1.

Съгласно разпоредбата на чл. 122, ал. 1 от ЗДСл, при отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение от органа по назначаването или от съда държавният служител се възстановява на предишната длъжност, ако се яви в съответната администрация в двуседмичен срок от влизането в сила на административния акт или на съдебното решение. Следователно, за да настъпи възстановяването на заеманата преди освобождаването длъжност не е достатъчно само и единствено отмяната на акта, а е необходимо и действие на служителя, с което да демонстрира желанието си за заемане на длъжността. В закона е определен, както срок за явяването на служителя в съответната администрация - двуседмичен, така и началният момент, от който този срок започва да тече - влизане в сила на съдебното решение. В конкретния случай срокът започва да тече от 03.07.2012 г. - деня следващ датата на влизането в сила на Решение № 2254 от 11.05.2011 г. на Административен съд София – град по адм.д. № 1188/2010 г. и е изтекъл на 16.07.2012 г. – понеделник, присъствен ден. Делото е било върнато от ВАС на АССГ с вх. № 15934 от 04.07.2012 г., а с вх. № 16380 от 09.07.2012 г. е постъпила молба от адв. М. Д. за получаване на заверени преписи от двете съдебни решения. Молбата е изпратена по пощата на 06.07.2012 г., като в нея са посочени номерата и датите на решения, което води до извода, че същата се е уведомила за решението от интернет страницата на ВАС, където постановените решения се обявяват. Заверен препис от решението е получен от адв. Д. на 13.07.2012 г., преди изтичане на срока по чл. 122, ал. 1 от ЗДСл.

По несъмнен и безспорен начин по делото е установено, че молбата на жалбоподателката е подадена след изтичане на двуседмичния срок, който е преклузивен – на 23.07.2012 г. Тя не се е явила в администрацията на Агенция „Митници” в рамките на този срок и не е направила волеизявление по друг начин, че ще заеме отново предишната си длъжност. По делото не се установи наличието извънредни обстоятелства, които да са попречили на жалбоподателката да се яви в администрацията. Датата, на която същата се е снабдила със заверени преписи от съдебните решения е иррелевантна, а и това е станало преди изтичане на срока по чл. 122, ал. 1 от ЗДСл.

От изложеното следва, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила, в съответствие с целта на закона и при правилно тълкуване и приложение материално-правните разпоредби, поради което жалбата срещу нея следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора ответникът има право на направените по делото разноски в размер на 150 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 18 състав,

#### РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Й. К. от [населено място] срещу Заповед № 7760 от

27.07.2012 г. на директора на Агенция „Митници”, с която на основание чл. 103, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е прекратено служебното ѝ правоотношение.

ОСЪЖДА Р. Й. К., ЕГН [ЕГН], да заплати на Агенция „Митници” сумата в размер на 150 (сто и петдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: